

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

स॒मिधो॑ यजति वस॒न्तमे॒वर्तूना॑मव॒ रु॒द्धे तनू॑नपा॒तं यजति॑
 ग्री॒ष्ममे॒वाव॑ रु॒द्ध इ॒डो य॑जति व॒र्षा ए॒वाव॑ रु॒द्धे ब॒र्हिर्य॑जति
 श॒रद॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे स्वा॒हाका॑रं य॑जति हे॒मन्त॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे
 तस्मा॑त्स्वाहा॒कृता हे॑म॒न्प॒शवो॑ऽव॒ सीद॑न्ति स॒मिधो॑ यजत्यु॒षस॑ ए॒व
 दे॒वता॑ना॒मव॑ रु॒द्धे तनू॑नपा॒तं यजति॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑ रु॒द्धे (१)

इ॒डो य॑जति प॒शूने॒वाव॑ रु॒द्धे ब॒र्हिर्य॑जति प्र॒जामे॒वाव॑ रु॒द्धे
 स॒मान॑यत उप॒भृ॒तस्तेजो॑ वा आ॒ज्यं प्र॒जा ब॒र्हिः प्र॒जास्वे॒व तेजो॑
 दधा॑ति स्वाहा॒का॒रं य॑जति वाच॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे द॒श स॒म्प॒द्यन्ते॑ द॒शाक्ष॑रा
 वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॒ रु॒द्धे स॒मिधो॑ यजत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति
 तिष्ठ॑ति तनू॑नपा॒तं यजति॑ (२)

य॒ज्ञ ए॒वान्तरि॑क्षे प्र॑ति तिष्ठती॒डो य॑जति प॒शुष्वे॒व प्र॑ति
 तिष्ठ॑ति ब॒र्हिर्य॑जति य ए॒व दे॒व॒यानाः प॒न्था॑न॒स्तेष्वे॒व प्र॑ति
 तिष्ठ॑ति स्वाहा॒का॒रं य॑जति सु॒वर्ग ए॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो
 वै दे॒वलो॒कास्तेष्वे॒व य॑थापूर्वं प्र॑ति तिष्ठ॑ति दे॒वासुरा॑ ए॒षु
 लो॒केष्व॑स्पर्ध॑न्त॒ ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दन्त॒

तत्प्रयाजानांम् (३)

प्रयाजत्वं यस्यैवं विदुषः प्रयाजा इज्यन्ते प्रैभ्यो लोकेभ्यो
भ्रातृव्यानुदतेऽभिक्रामं जुहोत्यभिजित्यै यो वै प्रयाजानांमिथुनं
वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते समिधो बह्वीरिव यजति
तनूनपातमेकमिव मिथुनं तदिडो बह्वीरिव यजति बर्हिरेकमिव
मिथुनं तदेतद्वै प्रयाजानांमिथुनम् य एवं वेद प्र (४)

प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते देवानां वा अनिष्टा देवता
आसन्नथासुरा यज्ञमजिघांसन्ते देवा गायत्रीं व्यौहन् पश्चाक्षराणि
प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि ततो वर्म यज्ञायाभ्वद्वर्म यजमानाय
यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय
भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्धर्षीयो देवा वै
पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञः सः स्थाप्यमपश्यन्तः
स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति
यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सः स्थापयन्ति प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभि
घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति
पिता वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिष्ट्वा हवींष्यभिघारयति
पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा

साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव
तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः
साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात्पूर्वार्धे
चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुक्क्षुषी देवलोकं वा अग्निना
यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमैनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति
दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यदग्नीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्वाज्ञा
मनुष्या विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वती पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दाम्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्नोतीं श्वो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति

जनिष्यमाणां यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या
भवति जातानेव भ्रातृव्यान्म्र णुदत उपरिष्टाल्लक्ष्मा (१०)

याज्या जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा
याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ
लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति
तस्मात्पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्या तस्माज्जघनार्धेन
धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्त एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र
हरत्यच्छम्बद्वारमपगूर्य वषट्करोति स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या
भवति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्ब्राह्मणो
मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवैनं पुरोनुवाक्यायाह प्र णयति
याज्यया गमयति वषट्कारेणैवैनं पुरोनुवाक्याया दत्ते प्र यच्छति
याज्यया प्रति (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे
लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव
पशूनवं रुद्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्टात्प्रति
तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा

शक्रो॑ यद्वा ए॒तया॑ दे॒वा अ॒शि॑क्षन्तद॒शक्रु॑वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व
यच्छि॑क्षति॥ (१३)

दे॒वता॑नाङ्करोत्युपरि॑ष्टा॒ल्लक्ष्माऽऽज्य॑भागौ प्रति॑ श॒क्रोत्ये॒व द्वे च॑॥—[२]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑श॒त्स आ॒त्मन्नाज्य॑मधत्त
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्नेष वाव॑ य॒ज्ञो यदाज्य॑म॒प्येव॑ नोत्रा॒स्त्विति॑
सोऽब्र॑वीद्य॒जान् व॒ आज्य॑भागा॒वुप॑ स्तृणान॒भि घा॑रया॒निति॑
तस्मा॑द्य॒जन्त्याज्य॑भागा॒वुप॑ स्तृणन्त्य॒भि घा॑रयन्ति ब्रह्म॒वादिनो॑
वदन्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑तया॒मान्य॑न्यानि॒ हवी॑ः ष्यया॒तयाम॑माज्य॒मिति॑
प्राजाप॑त्यम् (१४)

इति॑ ब्रूया॒दया॑तयामा॒ हि दे॒वानां॑ प्र॒जाप॑तिरिति॒ छन्दा॑ःसि
दे॒वेभ्योऽपा॑क्रामन्न वोऽभा॒गानि॑ ह॒व्यं व॑क्ष्याम॒ इति॑ तेभ्य॑
ए॒तच्च॑तुरव॒त्तम॑धारयन्पुरोनुवा॒क्यायै॑ या॒ज्यायै॑ दे॒वता॑यै वष॒ट्काराय॑
यच्च॑तुरव॒त्तं जु॒होति॑ छन्दा॑ःस्येव॒ तत्प्री॑णाति॒ तान्य॑स्य
प्री॒तानि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हन्त्यङ्गि॒रसो॑ वा इ॒त उ॑त्त॒माः सु॒वर्गं॑
लो॒कमा॑यन्तदृष॑यो यज्ञ॒वास्त्व॑भ्य॒वाय॑न्ते (१५)

अ॒प॒श्यन्पु॒रोडा॑शं॒ कूर्म॑म्भूतः॒ सर्प॑न्तं॒ तम॑ब्रुवन्निन्द्रा॒य
ध्रिय॑स्व॒ बृह॑स्पतये॒ ध्रिय॑स्व॒ विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॑ ध्रिय॒स्वेति॑ स
नाध्रि॑यत् तम॑ब्रुवन्न॒ग्नये॑ ध्रिय॒स्वेति॑ सोऽग्नये॑ऽध्रियत् यदा॑ग्नयो॒-
ऽष्टाक॑पालोऽमावा॒स्यायां॑ च पौर्ण॒मास्यां॑ चा॒च्युतो॑ भव॑ति
सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजित्यै॒ तम॑ब्रुवन्क॒थाहा॑स्था॒ इत्यनु॑पाक्तो-

ऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति

सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावतः
पुरोडाशानमुष्मिल्लोकैऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो
योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदेवस्तस्मादविदहता श्रुतकृत्यः
सदेवत्वाय भस्मनाभि वासयति तस्मान्मासेनास्थि छुन्नं
वेदेनाभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं
यच्छुतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्गमयति
यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतः स्यादथ
यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद्वावापृथिव्यमेकं
वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्वावापृथिव्यं
एकं कपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरेवेनद्विन्दति
प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वासयति तस्माद्यजमानस्य
द्वात्रिंशच्च॥

[३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒हाश्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म् पू॒ष्णो
हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑ श॒तभृ॑ष्टिरसि वानस्प॒त्यो द्वि॑षतो व॒ध इत्या॑ह॒
वज्र॑मेव तथ्सः॑ श्य॑ति॒ भ्रातृ॑व्याय प्रहरि॒ष्यन्थ॑स्त॒म्बय॑जुर्ह॒रत्ये॑ताव॒ती
वै पृ॑थि॒वी याव॑ती॒ वेदि॑स्तस्या॒ एता॑व॒न्त ए॒व भ्रातृ॑व्यं निर्भ॑जति (२०)

तस्मान्नाभा॒गं निर्भ॑जन्ति॒ त्रिर्ह॑रति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य
ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ निर्भ॑जति॒ तूष्णीं॑ च॒तुर्थं॑ ह॒रत्य॑परि॒मिता॑दे॒वैनं॑
निर्भ॑जत्युद्ध॑न्ति॒ यदे॒वास्या॑ अमे॒ध्यं तद॑प॒ हन्त्युद्ध॑न्ति॒ तस्मा॑दोष॒धयः॑
परा॑ भवन्ति॒ मूलं॑ छिन॑त्ति॒ भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मूलं॑ छिन॑त्ति
पितृ॑दे॒वत्याति॑खा॒तेय॑तीं खन॑ति प्र॒जाप॑तिना (२१)

य॒ज्ञमु॒खेन॑ स॒मिमा॑मा प्र॒तिष्ठा॑यै॒ खन॑ति॒ यज॑मानमे॒व प्र॒तिष्ठां॑
ग॒मय॑ति दक्षि॒णतो॑ वर्षी॒यसीं॑ करोति॒ देव॑य॒जन॑स्यै॒व रू॒पम॑कः
पु॒रीष॑वतीं करोति॒ प्र॒जा वै प॒शवः॑ पु॒रीष॑म्प्रज॒यैवैन॑म्पशुभिः
पु॒रीष॑वन्तं करो॒त्युत्तरं॑ परि॒ग्राहं॑ परि॒ गृह्णा॑त्ये॒ताव॑ती॒ वै पृ॑थि॒वी
याव॑ती॒ वेदि॑स्तस्या॒ एता॑व॒न्त ए॒व भ्रातृ॑व्यं निर्भ॑ज्या॒त्मन॑ उत्तरं॑
परि॒ग्राहं॑ परि॒ गृह्णा॑ति क्रू॒रमि॑व॒ वै (२२)

ए॒तत्क॑रोति॒ यद्वेदि॑ क॒रोति॒ धा अ॑सि स्व॒धा अ॒सीति॑ योयुष्यते
शान्त्यै॒ प्रोक्ष॑णी॒रा सा॑दय॒त्यापो॒ वै र॑क्षो॒घ्नी र॑क्ष॒साम॑प॒हत्यै॒
स्फ्य॑स्य॒ वर्त्म॑न्त्सादयति॒ य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै॒ यं द्वि॑ष्या॒न्तं

ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति
ब्रूयादद्विर्ह्येव हवींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति
मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
यद्वेदिर्मेध्यामेवैना करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
बर्हिरासाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनलोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति
यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं
करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः
स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां
प्रतिष्ठापयत्यनतिदृश्रं स्तृणाति प्रजयैवैनम्पशुभिरनतिदृश्रं
करोति (२५)

उत्तरम्बर्हिषः प्रस्तरं सादयति प्रजा वै बर्हिर्यजमानः
प्रस्तरो यजमानमेवायजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानो-
ऽयजमानादुत्तरोऽन्तर्दधाति व्यावृत्त्या अनक्ति हविष्कृतमेवैनं
सुवर्गं लोकं गमयति त्रेधानक्ति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं
लोकेभ्योऽनक्ति न प्रति शृणाति यत्प्रतिशृणीयादनूर्ध्वम्भावुकं
यजमानस्य स्यादुपरीव प्र हरति (२६)

उपरीव हि सुवर्गो लोको नि यच्छति वृष्टिमेवास्मै नि
यच्छति नात्यग्रम्प्र हरेद्यदत्यग्रम्प्रहरैदत्यासारिण्यध्वर्योर्नाशुका
स्यान्न पुरस्तात्प्रत्यस्येद्यत्पुरस्तात्प्रत्यस्येत्सुवर्गाल्लोकाद्यजमानं
प्रति नुदेत्प्राश्चम्प्र हरति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न
विष्वंश्च वि युयाद्यद्विष्वंश्च वियुयात् (२७)

स्त्र्यस्य जायेतोर्ध्वमुद्यौत्यूर्ध्वमिव हि पुंसः पुमानेवास्य
जायते यथ्स्फ्येन वोपवेषेण वा योयुष्येत स्तृतिरेवास्य सा हस्तेन
योयुष्यते यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं यज्ञस्य
यजमान इति प्रस्तर इति तस्य कं सुवर्गो लोक इत्याहवनीय
इति ब्रूयाद्यत्प्रस्तरमाहवनीये प्रहरति यजमानमेव (२८)

सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यजमानो लिशते यत्प्रस्तरं
योयुष्यन्ते बर्हिरनु प्रहरति शान्त्या अनारम्भेण इव वा
एतर्ह्यध्वर्युः स ईश्वरो वैपनो भवितोर्ध्रुवासीतीमामभि मृशतीयं
वै ध्रुवाऽस्यामेव प्रति तिष्ठति न वैपनो भवत्यगा(३)नग्रीदित्याह
यद्व्यादगन्त्रिगिरित्यग्नावग्निं गमयेन्निर्यजमानं सुवर्गाल्लोकाद्भजेदगन्त्रि
ब्रूयाद्यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति॥ (२९)

आसाद्य प्रानतिदृश्वं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सप्तदश
च॥

[५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः

प्रामी॑यन्त॒ सौऽग्निर॑विभेदित्थं॒ वाव॑ स्य आर्ति॑मारि॒ष्यतीति॑
 स॒ निला॑यत॒ सौऽपः॑ प्रावि॑शत्तं दे॒वताः॑ प्रैष॑मैच्छन्त॒म्मथ्स्यः॑
 प्राब्र॑वीत्तम॑शप॒द्धिया॑धि॒या त्वा॑ व॒ध्यासु॑र्यो मा॒ प्रावो॑च॒ इति॑
 तस्मा॑न्म॒थ्स्यं धि॒याधि॑या घ्नन्ति॒ शप्तः॑ (३०)

हि तमन्व॑विन्दन्तम॑ब्रुवन्नुप॑ न॒ आ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑
 सौऽब्र॑वीद्वरं॑ वृणै॒ यदे॒व गृ॑हीतस्याहु॑तस्य बहिः॑परि॒धि स्कन्दा॑त्तन्मे
 भ्रात॑रुणा॒म्भाग॑धेय॒मस॑दिति॒ तस्मा॑द्यद्गृहीतस्याहु॑तस्य बहिः॑परि॒धि
 स्कन्द॑ति॒ तेषां॑ तद्भा॒गधेयं॑ ताने॒व तेन॑ प्रीणाति॒ परि॒धीन्परि॑ दधाति॒
 रक्ष॑साम॒पह॑त्यै सः॑ स्पर्शयति (३१)

रक्ष॑साम॒नन्व॑वचाराय॒ न पु॒रस्ता॑त्परि॒ दधा॑त्यादित्यो
 ह्यैवो॑द्यन्पु॒रस्ता॑द्रक्षाऽ॑स्यप॒हन्त्यूर्ध्वे॑ स॒मिधा॑वा द॒धात्यु॑परि॒ष्टादे॒व
 रक्षाऽ॑स्यप॑ हन्ति॒ यजु॑षा॒न्यां तू॒ष्णीम॒न्यामि॑थुन॒त्वाय॑ द्वे आ
 द॒धाति॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्रति॒ष्ठित्यै॑ ब्रह्म॒वादि॒नो वद॑न्ति॒ स त्वै॑ यंजेत॒
 यो य॑ज्ञस्या॒र्त्या वसी॑यान्॒थस्या॑दिति॒ भूप॑तये॒ स्वाहा॑ भुव॑नपतये॒
 स्वाहा॑ भू॒ताना॑म् (३२)

पत॑ये॒ स्वाहे॑ति॒ स्क॒न्नमनु॑ म॒न्त्रये॑त॒ यज्ञ॑स्यै॒व तदा॑र्त्या॒
 यज॑मानो॒ वसी॑यान्भवति॒ भूय॑सी॒र्हि दे॒वताः॑ प्रीणाति॒ जामि॑
 वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ क्रिय॑ते॒ यदन्व॑ञ्चौ॒ पुरो॑डाशा॒वुपा॑शु॒याज॑मन्तरा॒
 यंज॑त्यजा॒मित्वा॒याथो॑ मिथुन॒त्वाया॑ग्निर॒मुष्मि॑ल्लो॒क आसी॑द्यमो॒-
 ऽस्मि॑न्ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्नेते॒मौ वि॑ पर्य॒हामे॑त्य॒न्नाद्ये॑न दे॒वा अ॒ग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्त्रादो
यमः पितॄणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्त्राद्यमाप्नोति
तस्मा एतद्भागधेयम्प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये
स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्संकृदव
द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घारयति
चतुरवत्तस्याप्त्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा
आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय
पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय॥ (३५)

शप्तः स्पर्शयति भूतानामग्निः रुद्रस्य सप्तत्रिंशच्च॥ ————— [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छुत्स घृतं निषिक्तमविन्दुत्सो-
ऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ
गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गाः समैरयताः
सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपद्युच्यते तदस्यै
जन्मोपहृतः रथन्तरः सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत् उपहृतं
वामदेव्यः सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव
सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव
सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत्
उपहृता धेनुः (३७)

सहरषभेत्याह मिथुनमेवोपं ह्यत उपहूतो भक्षः सखेत्याह
 सोमपीथमेवोपं ह्यत उपहूतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोपं
 ह्यत आत्मा ह्युपहूतानां वसिष्ठ इडामुपं ह्यते पशवो वा इडा
 पशूनेवोपं ह्यते चतुरुपं ह्यते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह
 मनुर्ह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीड्यत
 तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येना९ समैरयतां ब्रह्म
 देवकृतमुपहूतमित्याह ब्रह्मेवोपं ह्यते दैव्या अध्वर्यव उपहूता
 उपहूता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोपं ह्यते य इमं यज्ञमवान्
 ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाशिषमा शास्त उपहूते
 द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोपं ह्यते पूर्वजे ऋतावरी
 इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते
 देवपुत्रे उपहूतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोपं ह्यत
 उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहूतो भूयसि हविष्करण उपहूतो दिव्ये
 धामन्नुपहूतः (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करण९
 सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोपं
 ह्यते विश्वमस्य प्रियमुपहूतमित्याहाछम्बद्वारमेवोपं ह्यते॥ (४१)

आह धेनुरेतां वर्धनित्याह धामन्नुपहूतश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [७]

प॒शवो॒ वा इडाँ॑ स्व॒यमा द॑त्ते काम॑मे॒वात्मना॑ प॒शूनामा द॑त्ते न
ह्यन्यः॑ काम॑म्प॒शूनाम्प्र॑यच्छति वा॒चस्पत॑ये त्वा हु॒तम्प्राश्रा॑मीत्याह
वाच॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न प्रीणाति॒ सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तम्प्राश्रा॑मीत्याह
स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्त॑म्भवति ह॒विर्वै च॑तुर॒वत्त॑म्प॒शव॑श्चतुर॒वत्तं॑ यद्धोता॑
प्राश्री॒याद्धोता॑ (४२)

आ॒र्तिमा॒र्च्छेद्य॒द्गौ जु॑हुयाद्रु॒द्राय॑ प॒शूनपि॑ द॒ध्याद॑प॒शुर्यज॑मानः
स्याद्वा॒चस्पत॑ये त्वा हु॒तम्प्राश्रा॑मीत्याह प॒रोक्ष॑मे॒वैनं॑जुहोति॒
सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तम्प्राश्रा॑मीत्याह स्व॒गाकृ॑त्यै प्राश्र॑न्ति ती॒र्थ
ए॒व प्राश्र॑न्ति दक्षि॑णां ददाति ती॒र्थ ए॒व दक्षि॑णां ददाति वि वा
ए॒तद्य॒ज्ञम् (४३)

छि॒न्दन्ति॒ यन्म॑ध्यतः प्रा॒श्रन्त्य॒द्विर्मा॑र्जयन्त॒ आपो॒ वै सर्वा॑
दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञं सं ते॑न्वन्ति दे॒वा वै य॒ज्ञाद्रु॒द्रम॑न्तरा॒यन्त्स
य॒ज्ञम॑विध्य॒तं दे॒वा अ॒भि सम॑गच्छन्त॒ कल्प॑तां न इ॒दमि॑ति॒ तै-
ऽब्रु॒वन्त्स्वि॑ष्टं वै न इ॒दम॑विष्यति॒ यदि॑म॒ रा॑धयिष्याम॒ इति॒
तथि॑स्वि॒ष्टकृ॑तः स्वि॒ष्टकृ॑त्वन्तस्यावि॒द्धं निः (४४)

अ॒कृ॒न्तन् य॒वेन॒ सम्मि॑तं तस्मा॑द्य॒वमा॒त्रम॑व॒ द्येद्य॒ज्यायो॑-
ऽव॒द्येद्रो॑पयेत्तद्य॒ज्ञस्य॒ यदु॑प॒ च स्तृ॑णीयाद॒भि च॑ घा॒रये॑दुभयतः स॒श्चायि॑
कु॒र्याद॑व॒दाया॑भि घा॒रय॑ति द्विः सम्प॑द्यते द्विपाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै
यत्ति॑र॒श्चीन॑मति॒हरे॑दन॑भिविद्धं य॒ज्ञस्या॑भि वि॒ध्येद॒ग्रेण॒ परि॑ हरति

तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं
देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशित्रियो वा अयमभूदिति
तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा
प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिःसिष्यतीति
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति
गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितृप्रसूत एवैनद्वह्मणा देवताभिः प्रत्यगृह्णात्सो-
ऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हिःसिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन प्राश्रामीत्यब्रवीन्न
ह्यग्नेरास्य किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिःसिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि
ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप-
वा एतस्मात्प्राणाः क्रांमन्ति यः प्राशिन्नम्प्राश्रात्यद्विर्मार्जयित्वा
प्राणान्त्सम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमार्पः प्राणानेव यथास्थानमुप-
ह्वयते॥ (४८)

प्राञ्जीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तचक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सो-
ऽबिभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥

अ॒ग्नी॒ध आ द॑धात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति॒ समि॒धमा
 द॑धात्युत्तरा॒सामाहु॑तीनां॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ समि॒द्वत्ये॒व जु॑होति
 परि॒धीन्स॒म्मा॑र्ष्टि पुनात्ये॒वैनान्॑स॒कृत्स॑कृत्स॒म्मा॑र्ष्टि परा॑डिव
 ह्ये॒तर॑हि य॒ज्ञश्च॒तुः सम्प॑द्यते॒ चतु॑ष्पादः प॒शवः॑ प॒शूने॒वाव रु॒द्धे
 ब्रह्म॒न्प्र स्था॑स्याम॒ इत्या॒हात्र॒ वा ए॒तर॑हि य॒ज्ञः श्रि॒तः (४९)

यत्र॑ ब्र॒ह्मा यत्रै॒व य॒ज्ञः श्रि॒तस्त॑त ए॒वैन॒मा र॑भते॒ यद्ध॑स्तेन
 प्र॒मीवै॑द्वेप॒नः स्या॒द्यच्छी॒र्ष्णा शी॑र्ष॒क्तिमा॒न्स्या॒द्यत्तू॒ष्णीमा॑सी॒तास॑म्प्र॒त्तो
 य॒ज्ञः स्या॒त्प्र ति॑ष्ठेत्ये॒व ब्रू॑याद्वा॒चि वै य॒ज्ञः श्रि॒तो यत्रै॒व य॒ज्ञः
 श्रि॒तस्त॑त ए॒वैन॒स॒म्प्र य॑च्छति॒ देव॑ स॒वित॑रे॒तत्ते प्र (५०)

आ॒हेत्या॑ह प्र॒सूत्यै॑ बृ॒हस्प॑तिर्ब्र॒ह्मेत्या॑ह स हि ब्र॒ह्मिष्ठः॑
 स य॒ज्ञम्पा॑हि स य॒ज्ञप॑तिम्पाहि स मा॒म्पाही॑त्याह य॒ज्ञाय॑
 यज॑मानाया॒त्मने॒ तेभ्य॑ ए॒वाशि॑ष॒मा शा॒स्तेऽना॑र्त्या आ॒श्राव्या॑ह
 दे॒वान् य॒जेति॑ ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ती॒ष्टा दे॒वता॑ अथ॑ क॒तम॑ ए॒ते दे॒वा
 इति॑ छ॒न्दा॒सीति॑ ब्रूयाद्वा॒यत्रीं त्रि॑ष्टु॒भम् (५१)

जग॑ती॒मित्यथो॑ ख॒ल्वाहु॑र्ब्रा॒ह्मणा॑ वै छ॒न्दा॒सीति॑ ताने॒व
 तद्य॑जति॒ दे॒वानां॑ वा इ॒ष्टा दे॒वता॑ आ॒सन्न॑था॒ग्निर्नो॑द॒ज्वल॑त्तं
 दे॒वा आहु॑तीभि॒रनू॒याजे॑ष्वन्वा॒विन्द॑न् यद॒नूया॑जान् यज॑त्य॒ग्निमे॒व
 तत्स॑मि॒न्द्र ए॒तदु॒र्वे ना॑मांसु॒र आ॑सी॒त्स ए॒तर॑हि य॒ज्ञस्या॑शि॒षम॑वृ॒द्धं
 यद्वा॒यादे॑तत् (५२)

उ द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒तदु॑मे॒वासु॑रं य॒ज्ञस्या॑शि॒षं

गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव
 यज्ञस्याशिषंमामयत्याधर्मं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्याहेदमराध्स्मेति
 वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ
 उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याथ्सूपावसाना
 च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि
 प्रमीयतेऽथेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव
 ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यूतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति
 तयोराविद्यग्निरिदं हविरंजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यन्न निर्दिशेत्प्रतिवेशं
 यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्यैवैनं
 सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त
 इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह
 प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा
 इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह
 गतिर्वाप्तस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च
 न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनार्त्ये ॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव

षट्त्वारिंशच्च ॥ [९]

दे॒वा वै य॒ज्ञस्य॑ स्व॒गाक॑र्तारं॒ नावि॑न्दन्ते शं यु॒म्बा॑र्हस्प॒त्यम॑ब्रुवन्नि॒
नो॑ य॒ज्ञः स्व॒गा कु॑र्विति॒ सोऽब्र॑वीद्वरं॒ वृ॒णै यदे॒वा ब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑-
ऽश्र॑द्धधानो॒ यजा॑तै॒ सा मे॑ य॒ज्ञस्या॒शीर॑स॒दिति॒ तस्मा॑द्यदब्रा॑ह्म॒णोक्तो॑-
ऽश्र॑द्धधानो॒ यज॑ते शं यु॒मेव॑ तस्य॑ बा॒र्हस्प॒त्यं य॒ज्ञस्या॒शीर्गच्छ॑त्ये॒तन्ममे॑
प्र॒जायाः॑ (५७)

इति॒ योऽप॑गुरा॒तै श॒तेन॑ यातया॒द्यो नि॒हन॑न्त्स॒हस्रे॑ण
यातया॒द्यो लो॒हितं॑ क॒रव॑द्याव॒तः प्र॒स्कद्य॑ पा॒ः सू॒न्धसं॑गृ॒ह्णात्ता॑व॒तः
संव॑त्स॒रान्पि॑तृ॒लोकं॑ न प्र जा॒नादि॑ति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णाय॑ नाप॑ गुरे॒त
न नि॑ ह॒न्यान्न॑ लो॒हितं॑ कुर्यादि॒ताव॑ता॒ हैन॑सा भवति॒ तच्छुं॑ योरा
वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह य॒ज्ञमे॒व तथ्स्व॒गा क॑रोति॒ तत् (५८)

शं योरा वृ॒णीम॑ह॒ इत्या॑ह शं यु॒मेव॑ बा॒र्हस्प॒त्यम्भा॑ग॒धेये॑न
सम॑र्धयति गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ गा॒तुं य॒ज्ञप॑तय॒ इत्या॑ह॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते
सोमं॑ यजति॒ रेतं॑ ए॒व तद॑धाति॒ त्वष्टा॑रं यजति॒ रेतं॑ ए॒व हि॑तं त्वष्टा॑
रूपा॑णि॒ वि क॑रोति॒ दे॒वाना॑म्प॒त्नीर्य॑जति॒ मिथु॑न॒त्वाया॒ग्निं गृ॑ह॒पतिं॑
यजति॒ प्रति॑ष्ठित्यै जा॒मि वा॑ ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ क्रियते (५९)

यदाज्ये॑न प्रया॒जा इ॒ज्यन्ते॒ आज्ये॑न प॒त्नीसं॑या॒जा ऋ॒चम॑नूच्य
प॒त्नीसं॑या॒जाना॑मृ॒चा य॑ज॒त्यजा॑मित्वा॒याथो॑ मिथु॑न॒त्वाय॑ प॒ङ्क्ति॑प्रा॒यणो॑
वै य॒ज्ञः प॒ङ्क्तु॑दयनः॒ पञ्च॑ प्रया॒जा इ॒ज्यन्ते॒ च॒त्वारः॑ प॒त्नीसं॑या॒जाः

समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्व्यः
सदः। उत नो देव देवा९ अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्चा वार्या
कृधि। त्व९ ह यद्यविष्ट्र सहसः सूनवाहुत। ऋतावा यज्ञियो भुवः।
अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे
चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं ष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पुणिं
गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्त्राः। कृशं
न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढः परिद्वेषसो अ९हृतिः।
ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्र ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः।
अमैः (६२)

अमित्रमर्दय। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो रयिम्।
उरुकदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा।
संवर्ग९ स९ रयिञ्जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने सिषत्तु दुच्छुना।
वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा।
तं घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवरा९ अभ्या तर। यत्राहमस्मि ता९ अवा विद्वा हि

ते पुरा वयमग्ने पितुर्यथावसः। अथा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव
 शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वःसंगः। अग्ने पुरो रुरोजिथ। सखायः
 सं वः सम्यश्चमिषः स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामृजो
 नन्ने सहस्वते। सः समिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे
 समिध्यसे स नो वसून्या भर। प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ
 देवौ॥ (६४)

यज्ञमैरधि वृषन्नेकान्नविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह
 पितृन् हविषे अत्तवे। त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा त्वः रजिष्ठमनु
 नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त
 धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान
 धीराः। वन्वन्नवातः परिधीः रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्वः सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ।
 तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयः स्याम पतयो रयीणाम्।
 अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
 हवींषि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिः सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः
 पितर ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा
 शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्राः अविथिस् नपातश्च

विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त
 इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त
 आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अवन्त्वस्मान्। उदीरतामवरं
 उत्परांस उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदम्पितृभ्यो
 नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्य
 निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनांसु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
 परांसः प्रत्नासो अग्र ऋतमांशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः
 क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्रे (६८)

कव्यवाहनं पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि
 देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्न ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि
 सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता
 हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिर्ऋक्भिर्वावृधानः।
 याश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मंदन्ति। (६९)

इमं यमं प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
 आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व।
 अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवस्वन्तं
 हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
 पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ
 यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

[सुमि॒धो या॒ज्या तस्मा॒न्नाभा॒ग॑ हि तमन्वि॒त्याह॑ प्र॒जा वा अ॒हेत्या॑ह यु॒क्ष्वा हि सं॒त॒तिः॥७०॥
सु॒मि॒धः सौम॒न॒से स्या॑म॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>
